NORAKSTS
Lieta Nr.A42489706
A347-08/10

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008. gada 19.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis A.Vīksne,

piedaloties pieteicējai *L.S.* (turpmāk arī – Pieteicēja) un viņas pārstāvei *L.A.* un atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas (turpmāk arī – VZD ZKRN) pārstāvei Elvīrai Dombrovskai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pamatojoties uz *L.S.* pieteikumu par Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas vadītājas 2006.gada 11.aprīļa lēmuma Nr.91S-06/2B-1/fiz155 atzīšanu par spēkā neesošu, Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas Tukuma biroja rīcības, pārtraucot zemes īpašumu formēšanas procesu un nepieņemot gala lēmumu, atzīšanu par prettiesisku, kā arī par administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu atjaunotas īpašuma tiesības uz zemes gabaliem „Sofijas", „Kleimaņi", „Frediji" un „Sēravoti".

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 1.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *L.S.* pieteikums, kurā norādīts sekojošais.

[1.1] Pieteicēja lūdz izvērtēt VZD ZKRN Tukuma biroja (turpmāk arī - Birojs) 2005.gada 2.jūnija administratīvā akta „Reģistrācijas atteikums Nr.6" tiesiskumu, kā arī VZD ZKRN Biroja rīcības, pārtraucot īpašuma formēšanas procesu, izvērtēšanu.

[1.2] VZD nav tiesīgs nepildīt Lapmežciema pagasta padomes 2004.gada 20.aprīļa lēmumu Nr.5 par zemes piešķiršanu pastāvīgā lietošanā.

VZD saskaņā ar likuma „Par zemes privatizāciju" 19.panta 3.punktu īsteno pašvaldību lēmumus, sagatavojot zemes īpašumus reģistrācijai, līdz ar to VZD bija jāpieņem gala lēmums uz četriem zemes gabaliem: „Sofijas", „Kleimaņi", „Frediji" un „Sēravoti".

VZD kompetencē nav pārtraukt īpašumu formēšanas procesu, neuzrādot tiesisku pamatojumu.

[1.3] Šie zemes gabali, saskaņā ar Lapmežciema pagasta 2004.gada 20.aprīļa lēmumu Nr. 5.5 ir jau uzmērīti, ir saskaņotas robežas, izgatavoti zemes robežu plāni. Robežas, saskaņā ar Lapmežciema pagasta padomes 2004.gada

20.aprīļa lēmumu un 2004.gada 15.jūnija lēmumu, zemes ierīcības projektā iezīmēja VZD zemes ierīkotāja *R.K.*

[1.4] Zemes ierīcības projekts ir obligāts visiem zemes lietotājiem, valsts pārvaldes institūcijām, pašvaldībām. Tas nozīmē, ka robežas vairs nav grozāmas, bet ir saglabājamas likumā noteiktā kārtībā.

[1.5] Lietā piemērojami Administratīvā procesa likuma 11. un 74.pants, kuri norāda uz administratīvā akta spēkā neesamību, jo VZD ZKRN Biroja 2005.gada 2.jūnija „Reģistrācijas atteikums Nr.6" ir prettiesisks, nelabvēlīgs Pieteicējai, bet tajā nav tiesību normu uzskaitījuma, kas pamatotu šādu administratīvo aktu.

[2] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumos tiesai norāda, ka pieteikumu neatzīst sekojošu apsvērumu dēļ.

[2.1] VZD ZKRN Biroja vadītājas 2005.gada 2.jūnija lēmums „Reģistrācijas atteikums Nr.6" ir apstrīdēts VZD ZKRN, savukārt nodaļas vadītājas lēmums ir apstrīdēts VZD ģenerāldirektoram. Tiesas lēmumā minētais dokuments nav augstākas iestādes (Nodaļas) lēmums par Biroja vadītājas pieņemto „Reģistrācijas atteikuma Nr.6" atstāšanu spēkā.

[2.2] VZD ZKRN Biroja rīcība ir bijusi gan tiesiska, gan pamatota. Biroja vadītāja ir pildījusi amata pienākumus un pieņēmusi situācijai atbilstošu likumisku lēmumu.

[2.3] Nodaļa nevar pieņemt lēmumu (lēmumu par īpašuma tiesību atjaunošanu vai piešķiršanu īpašumā par samaksu), kamēr Pieteicējai zeme nav piešķirta lietošanā. Pēc Atbildētāja rīcībā esošās informācijas Lapmežciema pagasta padomes 2006.gada 17.janvāra lēmumu Nr.2 Pieteicēja ir pārsūdzējusi Administratīvajā rajona tiesā.

[2.4] Pieteicējai pienākas mantojamā zeme 1,42 ha platībā, saskaņā ar mantojamās zemes sadalījumu pamatojoties uz Civillikuma normām.

[2.5] Uz reģistrācijas atteikuma brīdi Pieteicējai Nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistrā (turpmāk arī – NĪVKR) IS bija reģistrēti sekojoši īpašumi un valdījumi (tie, kas atbilsts mantojamai zemei): „Dižrengas" 0,56 ha; „Lejasrengas" 0,06 ha; „Ošrengas" 0,06 ha; „Purlejas" 1/5 domājamā daļa no 2,0 ha, kas sastāda 0,4 ha; kopā šīs platības sastāda 1,08 ha, kas ir par 0,34 ha mazāk, nekā Pieteicējai pienākas.

[2.6] Uz paskaidrojuma sniegšanas brīdi Pieteicējai NĪVKR IS reģistrēti sekojoši īpašumu un lietojumu (atbilstoši mantojamai zemei) - „Dižrengas" 0,26 ha; „Priedulāji" (nodalīts no „Dižrengām") 0,3 ha; „Lejasrengas" 0,06 ha; „Ošrengas" 0,1882 ha"; „Purlejas" 1/5 domājamā daļa no 2,0 ha, kas sastāda 0,4 ha un „Freidi" 0,25 ha. Līdz ar to, mantojamā zeme kopā piešķirta 1,4582 ha platībā.

[2.7] Pēc kadastra reģistrā esošās informācijas un iemērītajā zemes platībām redzams, ka Pieteicējas mantojamā daļa jau ir maksimāla izsmelta un īpašuma tiesību atjaunošana viņai uz mantojamo zemi nav vairs iespējama bez pārējo pieprasītāju notariāli apstiprināta atteikuma no tiesībām uz mantojamo zemi par labu Pieteicējai.

[3] Tiesas sēdē Pieteicējas pārstāve pieteikumu uzturēja uz pieteikumā norādītajiem motīviem. Papildus paskaidroja, ka lietā jāvērtē VZD ZKRN 2008.gada 8.februāra atbilde Pieteicējai, jo ar to tika atcelts VZD ZKRN Biroja 2005.gada 2.jūnija lēmums „Reģistrācijas atteikums Nr.6" .

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojot to ar rakstveida paskaidrojumos norādītajiem motīviem.

Motīvu daļa

[4] Izvērtējot lietas materiālus un noklausoties Pieteicējas pārstāves un Atbildētāja pārstāves paskaidrojumus, tiesa secina, ka pieteikums atzīstams par nepamatotu un ir noraidāms turpmāk norādīto apvērumu dēļ.

[5] Tiesa konstatē sekojošus faktiskos apstākļus.

[5.1] Ar Lapmežciema pagasta padomes 2004.gada 20.aprīļa lēmumu (sēdes protokols Nr.5, 5.&, p.5.30) nolemts piešķirt Pieteicējai pastāvīgā lietošanā mantojamai „Rengas" zemei līdzvērtīgu zemi ar kadastra Nr.*/dzēsts kadastra numurs/*, 1,0 ha platībā (platība precizēsies pie uzmērīšanas dabā) saimniecības „Dižrengas" paplašināšanai *(lietas 9.lapa).*

[5.2] Ar Lapmežciema pagasta padomes 2004.gada 15.jūnija lēmumu (sēdes protokols Nr.7, 4.§, p.4.4) nolemts atdalīt no Pieteicējas saimniecības „Dižrengas" zemes gabalu 1 ha platībā ar kadastra Nr.*/dzēsts kadastra numurs/* un to sadalīt četros zemes gabalos, katru 0,25 ha platībā. Atdalītajiem zemes gabaliem dot nosaukumus „Sofijas", „Freidi", „Kleimaņi" un „Sēravoti" *(lietas 10.lapa).*

[5.3] VZD ZKRN Biroja vadītāja 2005.gada 2.jūnijā pieņēma lēmumu „Reģistrācijas atteikums Nr.6", ar kuru paskaidrots, ka NĪVKR nav iespējams reģistrēt datus par lietojumu Lapmežciema pagasta nekustamajiem īpašumiem „Sofijas", „Kleimaņi", „Freidi", „Sēravoti" ar sekojošiem kadastra numuriem */dzēsti kadastra numuri/*. Atteikuma iemesls ir minēts – dokumentu neatbilstība normatīvo aktu prasībām, tas ir, atbilstoši likuma „Par zemes reformas pabeigšanu laiku apvidos" 2.panta otrajai daļai, jo atbilstoši kadastra informācijai Pieteicējai kā mantiniecei trūka aptuveni 0,34 ha, bet savukārt Pieteicējai atbilstoši izlozes rezultātiem ir piešķirts zemes gabals ar kadastra numuru */dzēsts kadastra numurs/* ar kopējo platību 1,0 ha, šis zemes gabals ir piešķirts lietošanā kā līdzvērtīgs mantojamai „Rengu" zemei *(lietas 74.lapa).*

[5.4] Ar Lapmežciema pagasta padomes 2006.gada 17.janvāra lēmumu (sēdes protokols Nr.2) nolemts anulēt 2004.gada 20.aprīļa Lapmežciema pagasta padomes lēmumu Nr.5 p.5.30, kā arī piešķirt Pieteicējai vienu no sadalītajiem zemes gabaliem 0,25 ha platībā, pārējo zemi ieskaitīt valsts rezerves zemēs, atkārtotai izlozei *(lietas 63.lapa).*

[5.5] VZD ZKRN, iepazīstoties ar Pieteicējas iesniegumu, 2006.gada 11.aprīlī pieņēma lēmumu Nr.91S-06/2B-1/fiz155 „Par nekustamiem īpašumiem Lapmežciema pagasts „Frediji", „Sofijas", „Sēravoti", „Kleimaņi"", kurā norādīts, ka VZD ZKRN nevar pieņemt gala lēmumu par minētajiem zemes

gabaliem. Minētais lēmums pamatots ar to, VZD ZKRN rīcībā ir Lapmežciema pagasta padomes 2006.gada 17.janvāra lēmums Nr.2, 1.p., ar kuru anulēts Lapmežciema pagasta padomes 2004.gada 20.aprīļa lēmums Nr.5.p.5.30 un piešķirts Pieteicējai viens no četriem sadalītajiem zemes gabaliem 0,25 ha platībā. 2006.gada 21.februārī Lapmežciema pagasta padome ir pieņēmusi lēmumu par zemes gabala „Frediji" saglabāšanu Pieteicējai, pārējos trīs zemes gabalus ieskaitīt VRZ, un par šiem gabaliem rīkot atkārtotu izlozi *(lietas 24.lapa)*.

[5.6] Ar administratīvās rajona tiesas 2007.gada 22.jūnija spriedumu Lapmežciema pagasta padomes 2006. gada 17. janvāra lēmums Nr.2 (1.3.4. apakšpunkts) atzīts par spēkā neesošu *(lietas 199.-205.lapa)*.

[6] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 249.pantam, tiesa taisa spriedumu par pieteicēja norādīto pieteikuma priekšmetu, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Pieteikumā Pieteicēja ietvērusi prasījumu par VZD ZKRN Biroja vadītājas 2005.gada 2.jūnija lēmuma „Reģistrācijas atteikums Nr.6" atcelšanu, kā arī par iestādes faktisko rīcību, pārtraucot zemes gabalu „Frediji", „Sofijas", „Sēravoti", „Kleimaņi" formēšanu reģistrācijai.

[6.1] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta judikatūrā atzīts, ka, lai atzītu iestādes darbību par faktisko rīcību, jākonstatē šādas faktiskās rīcības pazīmes: 1) tā ir rīcība (darbība vai bezdarbība), 2) kuru veic iestāde, 3) publisko tiesību jomā, 4) tai ir faktiskas sekas (tā rada vai var radīt tiesību aizskārumu), 5) tā adresēta individuālai personai, 6) tā nav administratīvais akts (*sk. Administratīvo lietu departamenta lēmuma lietā Nr.SKA-191/2004 8.punktu*). Senāts turpat arī norādījis, ka, lai konkrētu iestādes rīcību varētu uzskatīt par faktisko rīcību ar no tās izrietošajām Administratīvā procesa likumā paredzētajām tiesiskajām sekām, jākonstatē visas minētās pazīmes.

Administratīvo tiesu praksē arī atzīts, ka, lai iestādes rīcības sekas atzītu par tādām, kas ļauj šo rīcību kvalificēt kā iestādes faktisko rīcību, tām nepieciešams pabeigtības raksturs. Proti, ne jebkura iestādes rīcība, kas rada faktiskas sekas, ir atzīstama par faktisko rīcību, bet gan tikai tāda, kurai ir galīgā noregulējuma raksturs, proti, kas pati par sevi rada galīga rakstura sekas. Tādējādi iestādes starpdarbības *(procesuālās darbības)* nevar tikt atzītas par faktisko rīcību *(sk., piemēram, Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 4.aprīļa spriedumu lietā Nr. SKA-217, 7.2. punktu; 2006.gada 8.augusta spriedumu lietā Nr. SKA-396,10.punktu)*. Pabeigtības raksturs kā obligātā pazīme tiek izvirzīta arī iestādes faktiskajai rīcībai. Par faktisko rīcību nevar atzīt tās procesuālās darbības, ko iestāde veic administratīvā akta izdošanas procesā.

Pieteicēja lūdz atzīt VZD ZKRN Biroja vadītājas faktisko rīcību, pārtraucot zemes gabalu „Frediji", „Sofijas", „Sēravoti", „Kleimaņi" formēšanu reģistrācijai, par prettiesisku. Tiesa konstatē, ka VZD ZKRN Biroja darbības, pārtraucot pieprasīto reģistrāciju, ir starpdarbība *(procesuālā darbība)*, ko iestāde veic administratīvā akta izdošanas procesā un tai nav galējā

noregulējuma rakstura. Galējais noregulējums šajā gadījumā būtu iestādes izdotais administratīvais akts, konkrētajā gadījumā administratīvais akts ar kuru tika pieņemts lēmums atteikt reģistrēt zemes gabalus „Frediji", „Sofijas", „Sēravoti", „Kleimaņi".

Tādējādi tiesa konstatē, ka minētais Pieteicējas lūgums atzīt VZD ZKRN Biroja faktisko rīcību, pārtraucot zemes gabalu „Frediji", „Sofijas", „Sēravoti", „Kleimaņi" formēšanu reģistrācijai, par prettiesisku, nav skatāms administratīvā procesa kārtībā.

Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka šajā daļā tiesvedība ir izbeidzama saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 282.panta 1.punktu.

[6.2] Attiecībā uz Pieteicējas lūgumu atcelt VZD ZKRN Biroja vadītājas 2005.gada 2.jūnija lēmumu „Reģistrācijas atteikums Nr.6", tiesa norāda sekojošo.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments savā judikatūrā ir norādījis, ka atteikums ir negatīvs administratīvs akts, kas neko nemaina personas tiesiskajā stāvoklī un tam nav turpinošas iedarbības. Līdz ar to, nav iespējams runāt par atteikuma kā tāda spēka zaudēšanu vai atcelšanu. Atceļot atteikumu, personas tiesiskajā stāvoklī nekas nemainās. Tāpēc arī atteikuma gadījumā pieteikuma priekšmets tiesā ir labvēlīga administratīvā akta izdošana. *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 3.marta spriedumu lietā SKA-34/2007).*

No minētā izriet, ka atteikumu kā negatīvu aktu nav iespējams atcelt, bet tiesai ir nepieciešams izvērtēt, vai iespējama labvēlīga administratīvā akta izdošana.

Kā norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, skatot pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai ir jāpārbauda, vai pastāv labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi. Nelabvēlīgais administratīvais akts, ar kuru iestāde atteikusi apmierināt pieteicēja prasījumu, šādā gadījumā ir vērtējams vienīgi kā lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas rezultāts, tas ir, priekšnoteikums, lai persona varētu vērsties tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, bet šī nelabvēlīgā administratīvā akta atcelšana nav patstāvīgs pieteikuma priekšmets. Šāda nostādne izriet no apstākļa, ka atteikuma izdot labvēlīgu aktu, kas ir negatīvs administratīvais akts, atcelšana nedod pieteicējam labumu, kuru viņš vēlas iegūt (..). Tādu dod vienīgi labvēlīga akta izdošana. Savukārt izdot šādu aktu ir pamats vienīgi tad, ja pastāv visi tā izdošanas priekšnoteikumi. Tādēļ tiesai ir jāpārbauda, vai šie priekšnoteikumi pastāv. Šī pārbaude tiesai jāveic neatkarīgi no tā, ar kādiem apstākļiem iestāde pamatojusi savu atteikumu izdot labvēlīgu administratīvo aktu. Gadījumā, ja tiek pieņemts lēmums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, iepriekš izdotais atteikums automātiski zaudē spēku. Tādējādi atteikuma izdot labvēlīgu administratīvo aktu atcelšana, vienlaikus neuzliekot pienākumu izdot labvēlīgu administratīvu aktu, ir bezjēdzīga, jo tā nerada tiesiskas sekas. Līdz ar to atteikuma izdot labvēlīgu administratīvo aktu tiesiskums pārbaudāms, skatot prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, nevis vērtējams kā patstāvīgs prasījums par

administratīvā akta atcelšanu *(sk., piemēram, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006. gada 2. novembra sprieduma lietā Nr.SKA-415/2006 17. punktu, 2007.gada 4.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA–14/2007 17.punktu, 2007.gada 14.marta sprieduma lietā Nr.84/2007 9.1. un 9.2.punktu).*

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā tiesai ir jāpārbauda, vai uz VZD ZKRN Biroja vadītājas 2005.gada 2.jūnija lēmumu „Reģistrācijas atteikums Nr.6" pieņemšanas brīdi pastāvēja priekšnosacījumi labvēlīga administratīvā akta izdošanai, kā to ir vēlējusies Pieteicēja.

[7] VZD ZKRN Biroja vadītāja 2005.gada 2.jūnija lēmumu „Reģistrācijas atteikums Nr.6" pieņēma, norādot, ka NĪVKR nav iespējams reģistrēt datus par lietojumu Lapmežciema pagasta nekustamajiem īpašumiem „Sofijas", „Kleimaņi", „Freidi", „Sēravoti" ar sekojošiem kadastra numuriem */dzēsti kadastra numuri/*, jo dokumenti neatbilst normatīvo aktu prasībām, tas ir, atbilstoši likuma „Par zemes reformas pabeigšanu laiku apvidos" 2.panta otrajai daļai, jo atbilstoši kadastra informācijai Pieteicējai kā mantiniecei trūka aptuveni 0,34 ha, bet Pieteicējai atbilstoši izlozes rezultātiem ir piešķirts zemes gabals ar kadastra numuru */dzēsts kadastra numurs/* ar kopējo platību 1,0 ha, šis zemes gabals ir piešķirts lietošanā kā līdzvērtīgs mantojamai „Rengu" zemei.

Ar Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 29.augusta lēmumu *(lietas 45.-48.lapa)* tika konstatēts, ka Pieteicēja ir ievērojusi ārpustiesas izskatīšanu, kas attiecas uz VZD ZKRN Biroja vadītājas 2005.gada 2.jūnija lēmumu „Reģistrācijas atteikums Nr.6", kā rezultātā tiesa secināja, ka ar VZD ZKRN 2006.gada 11.aprīļa lēmumu Nr.91S-06/2B-1/fiz155 „Par nekustamiem īpašumiem Lapmežciema pagasts „Frediji", „Sofijas", „Sēravoti", „Kleimaņi"" tika izskatīts Pieteicējas apstrīdēšanas iesniegums par „Reģistrācijas atteikumu Nr.6". Tādējādi tiesa norādīja, ka saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 81.panta piekto daļu apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas ir izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā.

Iepriekš minētajā VZD ZKRN 2006.gada 11.aprīļa lēmumā Nr.91S-06/2B-1/fiz155 norādīts, ka VZD ZKRN nevar pieņemt gala lēmumu par minētajiem zemes gabaliem. Lēmums pamatots ar to, VZD ZKRN rīcībā ir Lapmežciema pagasta padomes 2006.gada 17.janvāra lēmums Nr.2, 1.p., ar kuru anulēts 2004.gada 20.aprīļa lēmums Nr.5.p.5.30 un piešķirts Pieteicējai viens no četriem sadalītajiem zemes gabaliem 0,25 ha platībā. 2006.gada 21.februārī Lapmežciema pagasta padome ir pieņēmusi lēmumu par zemes gabala „Frediji" saglabāšanu Pieteicējai, pārējos trīs zemes gabalus nolemts ieskaitīt VRZ un par šiem gabaliem rīkot atkārtotu izlozi.

[8] Tiesa secina, ka lietā pastāv strīds tikai par triju zemes gabalu - „Sofijas", „Sēravoti" un „Kleimaņi" - reģistrāciju, jo zemes gabals ar nosaukumu „Frediji" Pieteicējai tika saglabāts.

Tiesa attiecībā uz lietā konstatētajiem apstākļiem sniedz sekojošu novērtējumu.

Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 22.jūnija spriedumu Lapmežciema pagasta padomes 2006. gada 17. janvāra lēmums Nr.2 (1.3.4. apakšpunkts), ar kuru tika anulēts Lapmežciema pagasta padomes 2004.gada 20.aprīļa lēmums Nr.2, tika atzīts par spēkā neesošu. Nav strīda par to, ka tādējādi minētais 2004.gada 20.aprīļa lēmums Nr.2, ar kuru Pieteicējai nolemts piešķirt pastāvīgā lietošanā mantojamai „Rengas" zemei līdzvērtīgu zemi ar kadastra Nr*./dzēsts kadastra numurs/*, 1,0 ha platībā, kļuva par spēkā esošu. Taču nākamais solis, kas mainīja esošo Pieteicējas tiesisko stāvokli, bija Lapmežciema pagasta padomes 2006.gada 15.jūnija lēmums (sēdes protokols Nr.7, 4.§, p.4.4), ar kuru tika nolemts atdalīt no Pieteicējas saimniecības „Dižrengas" zemes gabalu 1 ha platībā ar kadastra Nr*./dzēsts kadastra numurs/* un to sadalīt četros zemes gabalos, katru 0,25 ha platībā. Attiecīgi pieņemtajiem lēmumiem, Lapmežciema padome 2006.gada 21.februārī nolēma atstāt lietošanā Pieteicējai zemes gabalu „Frediji".

Kā izriet no lietas materiāliem, Pieteicējai kā mantiniecei nebija atgūti 0,34 ha mantojamās zemes, bet atbilstoši izlozes rezultātiem, Pieteicējai tika piešķirts 1 ha zemes, kas pārsniedz iztrūkstošās mantojamās zemes platību. Zemes piešķiršanas mērķis bija piešķirt zemi, kas ir līdzvērtīga mantojamai „Rengu" zemei. Ar „līdzvērtīgu" saprotams ne tikai zemes gabals, kas atbilstu mantojamam zemes gabalam pēc tā kadastrālās vērtības, bet arī, kas atbilstu pēc tā platības.

No tā izriet, ka Pieteicēja izlozē kā mantiniece varēja piedalīties tikai uz 0,34 ha zemes platību, bet uz lielāku platību Pieteicēja varēja pretendēt vispārējā kārtībā.

Tādējādi tiesa secina, ka VZD ZKRN Biroja vadītāja 2005.gada 2.jūnijā, pieņemot lēmumu „Reģistrācijas atteikums Nr.6", pamatoti atteica zemes gabalu „Sofijas", „Sēravoti" „Kleimaņi" un „Frediji" reģistrāciju NĪVKR, konstatējot dokumentu neatbilstība normatīvo aktu prasībām. Tādējādi tiesa atzīst, ka VZD ZKRN vadītājas 2006.gada 11.aprīļa lēmums Nr.91S-06/2B-1/fiz155 ir pamatots.

Tiesa konstatē, ka Pieteicējai, iesniedzot datus par nekustamajiem īpašumiem „Sofijas", „Sēravoti" „Kleimaņi" un „Frediji" reģistrācijai NĪVKR, nepastāvēja priekšnoteikumi labvēlīga administratīvā akta izdošanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 282.panta 1.punktu, 246.-251.pantu, tiesa

nosprieda:

Izbeigt tiesvedību daļā par Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas Tukuma biroja rīcības, pārtraucot zemes īpašumu formēšanas procesu un nepieņemot gala lēmumu, atzīšanu par prettiesisku.

Noraidīt *L.S.* pieteikumu **daļā** par Valsts zemes dienesta Ziemeļkurzemes reģionālās nodaļas vadītājas 2006.gada 11.aprīļa lēmuma Nr.91S-06/2B-1/fiz155 atzīšanu par spēkā neesošu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnesis (paraksts) A.Vīksne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis A.Vīksne
Rīgā 2008.gada 19.novembrī